

OKÉNKO do

charity
Jeseník

číslo 11 • 2019

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

prosluněné a podzimem zbarvené dny, které jsme zažívali ještě minulý víkend, jsou pro mne vždy velkým povzbuzením do další práce. Třebaže příroda se chystá odpočívat, my v Charitě si to nemůžeme dovolit. Blíží se konec roku a nás čeká ještě ohromná porce úkolů.

Jedním z nich je pokračování v započaté rekonstrukci Domova pokojného stáří sv. Františka v Javomíku. Stavba běží již jedenáct měsíců a ještě nás další půlrok čeká. Pravidelně se účastním kontrolních dní a sleduji, jak stavba postupuje. Uvnitř domu jsou již vidět velké změny – je zavedena voda, elektroinstalace, vzduchotechnika, „nahazují“ se vnitřní omítky a pomalu se také rýsují nově vznikající pokoje s vlastními koupelnami, nebo kanceláře. Personál Domova si v těchto dnech postupně vybírá barvu dveří a lina, nebo vzory dlažby a obkladů v koupelnách. Tyto činnosti jsou pro nás již mnohem radostnější, než když jsme zpočátku roku sledovali v Domově pouze bourací práce. Pomalu tvoříme našim klientům nový domov.

Při té příležitosti musím znovu poděkovat všem dárčům, kteří přispěli byť jen malou částkou a pomáhají tak tento záměr realizovat. Každá částka má pro nás význam. Ať již to bylo darem na sbírkový účet, nebo jste poslali DMSku, přispěli do naší sbírkové pokladničky ve tvaru domečku, nebo jste si zakoupili naše benefiční lázeňské oplatky. Možná jste darovali peníze v rámci Tříkrálové sbírky, nebo se zapojili do sběru bodů v aplikaci „Pomáhej pohybem“. Děkujeme za pomoc místním podnikatelům a také obcím, které neváhaly s podporou našeho projektu.

Vám všem patří velký dík, jste pro nás opravdu důležití.

**Helena
PASCHKEOVÁ**
ředitelka

Odejít v klidu domova

Podle výzkumu z roku 2013 si 78% obyvatel ČR přálo zemřít v pokoji svého domova, v kruhu rodiny a blízkých. Je zarážející, že 60% obyvatel stráví svoje poslední chvíle na lůžku v nemocnici a až 10% lidí zemře v ústavech dlouhodobé péče. Existuje jiná možnost? Jaká je práce zdravotních sester, které doprovází pacienty v jejich posledních chvílích? Odpovědi nejen na tyto otázky si mohou lidé přijít poslechnout ve čtvrtek 14. listopadu od 17 hodin do Hotelu Slovan v Jeseníku.

Umírání doma je téma, které je v České republice dost opomíjené. Vždyť průzkum z roku 2013 je jediný oficiální průzkum, který na toto téma do současnosti proběhl. Bohužel v Česku není systém, který by umožnil každému umřít ve svém domově. Tuto možnost přináší na Jeseníku Domáci zdravotní péče Charity Jeseník. O této službě se mů-

žete dozvědět více na přednášce s názvem „Smrt zblízka“. Přednášet budou sestry s bohatou praxí. Na Jesenícku doprovodily jenom za loňský rok na své poslední cestě dvacet osm pacientů. „Jsme jenom pomocníci, nejdůležitější je rodina,“ říká Soňa Richterová, sestra Domáci zdravotní péče Charity Jeseník, která bude jednou z přednášejících. Bude hovořit o tom, jak připravit zázemí pro pacienta v terminálním stavu a co je pro něj v jeho posledních chvílích nejdůležitější. Posluchači se dozví, na koho se v těžké situaci obrátit a co samotná práce sester obnáší. Navíc popíše, jak vypadá pracovní den sester v terénu. Musí totiž skloubit péči o své běžné pacienty s péčí o pacienty v terminálním stavu.

Pokud se o tomto tématu chcete dozvědět více, jste srdečně zváni na tuto přednášku, kterou finančně podpořilo město Jeseník.

Co nás čeká v listopadu...

- **Přednáška o paliativní péči** sester Domáci zdravotní péče.
- **Oslava svátku sv. Martina** s klienty Denního stacionáře Šimon.
- **Oslava patronky domova** v Charitním domě sv. Anežky ve Vídnově.
- **Zdobení pietního místa** klienty Domova pokojného stáří sv. Hedviky.
- **Dušičkové setkání s O. Jozefem** v Domově pokojného stáří sv. Františka.

Čtěte dál ...

- **Oslava svátku sv. Martina** (str. 3)
- **U nás žijeme „Smyslovkou“** (str. 3)
- **Rozhovor s M. Svobodou** (str. 5)
- **2. Charitní pouť** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Miloš Svoboda v Jeseníku

V Hotelu Slovan proběhlo 22. října setkání s Ing. Milošem Svobodou. V povídání mu asistoval Doc. Mgr. Jiří Siostrzonek, Ph.D. Oba pánové vedli diskusi na téma péče o postižené děti v České republice. Pan Svoboda také představil svou knihu „Ukaž mi cestu“, ve které popisuje nelehkou cestu životem s postiženým synem.

Před pátou odpoledne se začali pomalu scházet první posluchači, kteří se těšili na zajímavého hosta a jeho ještě zajímavější životní příběh. Pan Siostrzonek byl již na místě a čekalo se na samotného pana Svobodu. Ten měl ale asi půlhodinové zpoždění. Zdržel se na cestě v dopravní zácpě. Po jeho příjezdu proběhlo rychlé pozdravení

a představení a oba pánové už se chystali k povídání.

Úvodní slovo si vzal pan Siostrzonek, který představil pana Svobodu a nastínil téma, o kterém bude hovořit. Musí se nechat, že pan Siostrzonek je rodilý řečník, kterého se velmi dobře poslouchá. Na úvod řekl krásnou myšlenku, že se lidé všude možné snaží hle-

dat hrdiny, a přitom opravdové hrdiny často máme ve svém okolí, jen o nich kolikrát ani nevíme. Poté už dostal slovo pan Svoboda a začal rovnou mluvit o svém životním příběhu se synem Davidkem. Jak vše začalo, když si vzali do péče malého Davidka, a jak došlo k osudné nehodě v bazénu. Promluvil také o možnostech léčby v České republice a o úskalích, které s sebou tato situace přináší. I když pan Svoboda mluvil klidně a vyrovnaně, bylo na něm vidět, že při vzpomínání na svou cestu životem s postiženým synem to v něm stále vyvolává spoustu emocí. Přítomní měli pocit, že k nim mluví člověk s city. Že mluví o něčem, na co se většina lidí bojí jen pomyslet. Nebyla to obyčejná přednáška, jakou se naučí třeba učitel ve škole a zpátky ji odvykládá.

Po vyslechnutí celého příběhu byl vyhrazen prostor na otázky obecnosti. Těch dostal pan Svoboda hned několik. Například jak vše zvládá, kdo mu v péči pomáhá a také na konkrétní rehabilitační metody. Odpovědi na některé z těchto otázek si můžete přečíst v rozhovoru na straně 7.

Po společné diskusi si pan Svoboda ještě popovídal s některými hosty a jednomu posluchači věnoval svou knihu. Po setkání určitě zůstalo posluchačům mnoho myšlenek a emocí ke vstřebání.

Děkujeme Hotelu Slovan za poskytnutí prostor pro setkání. Akce proběhla s finanční spoluúčastí města Jeseník, za což také děkujeme.

Den Jablek ve Vlčickém parku

Klienti Domova pokojného stáří sv. Františka se aktivně zúčastnili oslavy Dne jablek na návsi ve Vlčicích. Spolu s pracovníky Domova si zde otevřeli stánek s vlastními produkty a výrobky. Návštěvníci slavnosti si mohli prohlédnout i prostory Domova.

V sobotu 19. října se Vlčická návěs zaplnila návštěvníky z blízkého i širokého okolí. Probíhal zde již devátý ročník tradiční podzimní slavnosti jablek, ovoce a všech darů přírody. Kromě ochutnávek, hodování a soutěží si mohli přichodzí užít nádherné teplé odpoledne ve společnosti známých, kamarádů a sousedů. Slavnosti se aktivně zúčastnili i kli-

enti Domova pokojného stáří sv. Františka. Spolu s pečovatelkami si zde otevřeli stánek se svými produkty ze zahrady. Prodávali sušená jablka, sušené hříbky, ořechy, pečené čaje, ale i ručně pletené ponožky a hračky. Domov v přilehlém zámečku byl po celé odpoledne otevřený zájemcům o prohlídku a přišlo jich opravdu hodně.

Kalendárium

- **V roce 2013** hráli uživatelé Denního stacionáře Šimon divadelní představení „Legenda o Vinckovi“ v domě s pečovatelskou službou SOUŽITÍ 2005 v Mikulovicích.
- **V roce 2016** získala Charita Jeseník z Výboru dobré vůle finanční částku 60 tisíc Kč, za něž pořídila tři nová, elektricky pohyblivá lůžka do Domova pokojného stáří sv. Hedviky.

Stalo se ...

Vzácná návštěva potěšila

V říjnu navštívil Charitní dům sv. Anežky prezident Diecézní charity ostravsko-opavské, P. Jan Larisch, Th.D. Pro klienty i zaměstnance domova to byla obrovská pocta. Srdečně děkují za návštěvu a za publikace, které jim pan Larisch daroval. Udělal tím všem velkou radost. Celý kolektiv Charitního domova sv. Anežky se už teď těší na jeho příští návštěvu.

Oběd v restauraci

Krásné babí léto využili uživatelé Denního stacionáře Šimon na návštěvu restaurace na již dlouho plánovaný oběd. Cestu spojili s pěknou procházkou a sběrem barevného listí, které použili na podzimní výzdobu. Pochutnali si na pizze, zeleninových řízečkách či velice oblíbených hranolkách. Oběd si vychutnali všichni uživatelé stacionáře.

Oslava svátku sv. Martina

První Martinovskou slavnost plánují v Denním stacionáři Šimon v pátek 8. listopadu. Kromě uživatelů a jejich rodinných příslušníků se slavnosti zúčastní také Skautky z Jeseníku, dále členové Asociace rodičů a přátel zdravotně postižených dětí v ČR, z.s. a rada rodičů Základní školy v Javorníku.

Letos poprvé oslaví v Denním stacionáři Šimon svátek sv. Martina. Tento den bude věnovaný tradicím, které se váží k tomuto svátku. Svatý Martin byl voják. Podle legendy o jeho životě žil skromně, pokorně a dokonce ke svému otroku se choval jako k bratrovi. Martin byl jiný než ostatní vojáci, což také dokazuje symbolický čin,

díky němuž se stal známým. U městské brány ho oslovil poloooděný žebrák a prosil o almužnu. Protože u sebe Martin neměl ani peníze, ani jídlo, zprvu nevěděl, jak by mu pomohl. Tu ho však napadla myšlenka: vzal svůj velký důstojnický plášť a rozdělil ho svým mečem napůl. Polovinu pak hodil žebrákovi třesoucimu se zimou, aby se as-

poň trochu zahřál. Příští noc spatřil Martin Ježíše, který byl oděn půlkou pláště. Na to se dal Martin pokřtít, rozloučil se s armádou a stal se poustevníkem.

Podle pranostik obvykle očekáváme, že 11. listopadu přijíždí Martin na bílém koni. Je to symbol první sněhové nadílky. Pomalu přichází zima a nadchází dlouhé večery. V pracovní terapii ve stacionáři se již během října uživatelé pustili do výroby malých skleněných lucerniček. Na jejich vytváření je možné použít přírodniny, hedvábný papír, ubrouskovou techniku a barvy na sklo. Ti, kteří se zúčastní Martinovské slavnosti, si budou moci své skleněné lucerničky ozdobit odpoledne přímo ve stacionáři. Ozdobené lucerničky s hořící svíčkou si potom vezmou s sebou na společnou večerní procházku do neďalekého parku. Tady na ně bude čekat samotný sv. Martin, který jim povypráví legendu o svém životě a zároveň je obdaruje drobným dárkem na památku. Malý dárek pro účastníky Martinovské slavnosti vyrábí v pracovní terapii uživatelé stacionáře. Po skončení programu se ještě vrátí uživatelé s rodinnými příslušníky zpátky do budovy stacionáře, kde na ně bude čekat horký ovocný punč na zahřátí. Tento páteční podvečer mají možnost využít na společné setkání, které jim v letošním roce nahradí tradiční prosincový vánoční večírek.

U nás žijeme „Smyslovkou“

Poslední dvoudenní školení ve Smyslové aktivizaci čeká zaměstnankyně Charitních domovů na konci listopadu. Potom musí ještě zpracovat závěrečnou práci, aby získaly osvědčení jako Aktivizační praktikantky Smyslové aktivizace.

V rámci školení absolvuje dvanáct vybraných zaměstnankyň Charitních domovů tři moduly po dvou dnech. V září se dozvěděly více o konceptu Smyslové aktivizace, říjnové školení mělo téma „Umění porozumět“. V každém modulu si pro ně lektorka Mgr. Lenka Olivová připravila ukázkovou smyslovou aktivizaci, kterou si mohly vyzkoušet přímou účastí, nebo pozor-

váním. V září to bylo povídání nad novinami, v říjnu pak připravovaly banánový nápoj. Po každém modulu mají účastnice za úkol uskutečnit vlastní smyslovou aktivizaci. Fotky z některých aktivizací si můžete prohlédnout na Charitním Facebooku či webu. Děkujeme Výboru dobré vůle – Nadaci Olgy Havlové, díky jejichž podpoře můžeme naše zaměstnankyně proškolit.

Stane se ...

Uctění památky zesnulých

Blíží se listopad a s tím souvisí i „Památka zesnulých“ neboli Dušičky. Tento čas mají klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě v oblibě. Klienti společnými silami vyrobí několik podzimních dekorací, se kterými vyzdobí pietní místo na zdejší zahradě u sochy Panny Marie. Společně poté zapálí svíčku a zavzpomínají na ty, kteří již nejsou mezi námi.

Černé hodinky v Domově

Každý rok, když nastane období dlouhých nocí, tráví klienti Domova pokojného stáří sv. Františka večery při svíčkách, čtou knihu Broučky, pohádky či strašidelné příběhy a popíjejí svažené víno. Je to zážitek pro mnoho smyslů a připomínka tepla a bezpečí domova a pospolitosti. Nyní v provizorním bydlení ve Vlčicích tyto večery pomáhají k navození domácí atmosféry.

Napsali o nás...

Spolupráce domova a Baji pokračuje

„Moc děkujeme ženám z Baji za jejich zájem, za jejich čas a za příjemné rozptýlení a duševní občerstvení, které nám svou návštěvou dopřály. Těšíme se na další spolupráci a shledání, příště už třeba v našem „novém domově“ v Javorníku.“
PhDr. Petra Tomášková, vedoucí Domova

Javornický zpravodaj 25. září 2019

Smrt zblízka

Pohled zdravotních sester na paliativní péči a doprovázení umírajících pacientů.

Přijďte si poslechnout, jak pečují sestry Domácí zdravotní péče o nemocné v terminálním stavu. Co mohou nabídnout pacientům i jejich blízkým v okrese Jeseník.

14. listopadu od 17:00 v Hotelu Slovan

„Je to nepřetržitá dřina,“ říká o životě s postiženým synem pan Miloš Svoboda.

Pan Ing. Miloš Svoboda byl kdysi úspěšný manažer a byznysmen. Během jednoho dne se mu ale převrátil život naruby. Jeho tehdy tříletý syn spadl do bazénu a topil se. Přivolaným lékařům se podařilo ho zachránit, ale malý Davídek zůstal po nehodě ve vigilním kómatu upoutaný na lůžko. Od té doby se pan Svoboda o svého syna stará. Navíc pomáhá dětem a rodičům, kteří se dostanou do podobné situace.

Mohl byste popsat Davídkův zdravotní stav?

Davídek se ve třech letech topil v zahradním bazénu a zůstal ve vážném stavu, kterému se říká vigilní kóma. Je zcela odkázaný na pomoc druhé osoby a já tehdy nezaváhal ani na okamžik a zůstal s ním.

Kdo Vám nejvíce pomohl po úrazu Davídky?

Byla to vlastní trnitá cesta poznávání. Neexistovalo žádné doprovázení těžkou životní zkouškou a to se do dnes moc nezměnilo. Proto se snažím předávat rodičům v podobné situaci své zkušenosti a napsal jsem na toto téma i knihu UKAŽ MI CESTU.

Našla se nějaká léčebná metoda, díky které se Davídkův zdravotní stav výrazně zlepšil?

Vydali jsme se cestou klasické i alternativní léčby. Začínali jsme s Vojtovou metodou, vyhledával jsem ty nejlepší terapeutky po celé republice, dva roky jsme rehabilitovali podle konceptu Bobath a jezdili na léčbu do zahraničí. Absolvovali jsme sezení u různých léčitelů, dokonce i u slavného léčitele Borise Tichanovského z Ruska. Davídek podstoupil také léčbu aminokyselinami. Navázal jsem kontakt s mnichy z Alma-Aty, aby mi pomohli. Jedním z nich byl údajný osobní lékař od Dalajlámy a prý i prezidenta Putina. Lékař chtěl, abychom za ním přijeli, ale na cestu letadlem jsem si s Davídkem netroufнул. Nakonec nám kurýrem poslal speciální byliny, které namíchal, ovšem ani po této exotické kůře se stav syna nezlepšil. V takové zoufalé situaci, jako jsme byli my, vyzkoušíte prostě všechno, co by mohlo pomoci. Nejúčinnější nakonec byla neurorehabilitační metoda pod dnešním názvem INFS – TheraSuit, kterou se podařilo před šesti lety přinést do ČR a která pomohla i Davídkovi.

Pomáhá Vám s péčí o Davídku nějaký asistent? Využíváte služeb stacionáře nebo nějakého speciálního zařízení?

S Davídkem mi pomáhají už několik let střídavě asistentky Dáša a Bára, jinak bych nemohl věnovat svůj čas na pomoc

druhým. Pokud to zdravotní stav dovolí, jezdíme do speciální školy v Ostravě - Porubě.

Máte čas na nějakého koníčka?

Mým koníčkem i posláním je už deset let pomoc postiženým dětem a jejich rodičům. Nepotřebuji televizi, nechodím na fotbal ani do hospody jako kdysi, a přesto žiju daleko hodnotnějším a smysluplnějším životem, který mě dělá šťastným.

Kde stále berete motivaci? Nejen pro péči o syna, ale hlavně pro to dělat něco pro ostatní.

Někdy nerozumíme, proč se některé věci dějí, a pokládáme je za zvláštní nebo nepochopitelné. Je to však dáno tím, že víme a vnímáme jen malou část vlastní životní etudy a neznáme úmysly dirigenta. Za vším tím, co se ve světě děje, je totiž hlubší smysl lidského života, který neznáme a zřejmě ani nepoznáme. To, že tyto věci nechápeme, neznáme, že v nich smysl není. Mnohé křížovatky a výzvy, které nás v životě potkají, pochopíme s velkým časovým odstupem. Může se to stát v situaci, kdy vložíme do mozaiky našeho životního příběhu poslední uhlý kámen, a pochopíme souvislosti a smysl všeho, co se událo. Pokud je nám to samozřejmě k něčemu a je nám to tedy dáno vědět.

Život je o emocích. Podstatná je pro nás láska, milosrdenství a pokora. Hlavně ale láska, která dokáže proměnit, naplnit a nasměrovat toho, kdo ji zakusí.

Jak vypadá Váš běžný den?

Každé ráno vstávám kolem páté hodiny. Připravím si nádobí, ovoce, zeleninu a jdu vařit. Musím uvařit Davídkovi na celý

den. V hrnci se střídá brokolice, květák, cuketa a další listová zelenina, dávám avokádo, banán a další ovoce, oleje, tuky, maso, vajíčka atd. Při tom už musím připravit pro Davídku oblečení, umýt ho a začít krmit. To trvá i déle jak hodinu. Je ve vigilním kómatu, a proto má ochrnuté všechny svaly - i ty polykací, proto mu musím masírovat před jídlem obličej, krk a při krmení dávat na vše pozor, aby mu jídlo nezapadlo do plíc.

Potom už můžeme, když je zdravotně v pořádku, vyrazit do školy, anebo jdeme rehabilitovat. Naštěstí mám vlastní rehabilitaci, tak to není daleko. V poledne přijde asistentka a já můžu "do práce".

To znamená vyřizovat a zařizovat hodně věcí a mezi tím zvedat stokrát mobil a odpovídat na dotazy rodičů s postiženými dětmi z celé republiky i Slovenska, kterým pomáhám. Kolem šesté až sedmé večer se vracím k Davídkovi a dám mu večeři, léky a uložím ke spánku. Uspávám ho a odpovídám někdy i do půlnoci ještě na mailly a zprávy rodičů.

Mohl byste stručně popsat Vaše pocity, když se řekne charita? Jaká je Vaše zkušenost s neziskovými organizacemi?

Potřeba sociálních služeb stále roste. Pokud se člověk ocitne v podobné situaci jako já, potřebuje profesionální doprovázení, potřebuje informace a potřebuje pomoc. Ať už je to speciální školství, asistenční služby, raná péče, stacionáře, rehabilitace a podobně. Charita jistě do tohoto systému patří a odvádí společnosti skvělou službu.

Pokud by se někdo ocitl v podobné situaci, na koho by se měl v první řadě obrátit? Kde může získat informace?

Nejvíce informací stále dostanete na Facebooku, tedy od zkušenějších rodičů, kteří si, tak jako já, už několikaletou praxí prošli.

Děkujeme za rozhovor!

Miloš Svoboda – medailon

Již dvanáct let se stará o svého postiženého syna. Výrazným způsobem se zasadil o zlepšení situace rodin s postiženými dětmi v České republice. Je zakladatelem Asociace rodičů dětí s dětskou mozkovou obrnou a přidruženými neurologickými onemocněními a rehabilitačního centra Arcada v Hranicích na Moravě.

charita
jeseník

25 let
s Vámi

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2019

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA proběhne od 1. do 14. ledna 2019. Výtěžek sbírky bude využit na rekonstrukci Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Děkujeme za vaše otevřená srdce. *(leden 2019)*

CESTA TŘÍ KRÁLŮ

Výstava tříkrálových obrázků a fotografií v jesenickém kině bude vyvrcholením již dvanáctého ročníku Výtvarné a fotografické soutěže Charity Jeseník. Výstava bude zahájena vernisáží v pátek 8. února a potrvá až do konce měsíce. *(únor 2019)*

OTEVŘENO PRO PEČUJÍCÍ

Setkání s kolegyňmi z Občanské poradny Charity Opava, které lidem poradí, jaké jsou možnosti podpory pečujícím osobám v České republice a podělí se s nimi o svoje zkušenosti. *(19. března v 16:30 hodin, Hotel Slovan)*

TALK SHOW ZBIGNIEWA CZENDLIKA

Akce Charity Jeseník pro širokou veřejnost z Jesenicka. *(11. dubna v 18 hodin, divadlo)*

PIKNIK VE VLČICKÉM PARKU

Příjemné posezení ve vlčickém parku s dobrým občerstvením a možností setkat se s přáteli, místními obyvateli či milými hosty. *(18. května 2019)*

OSLAVA 25 LET CHARITY JESENÍK

Oslava našeho výročí s krátkým ohlédnutím zpět do naší dvaceti pětileté historie a s kulturním vystoupením. *(11. června 2019)*

2. CHARITNÍ POUŤ

Druhý ročník Charitní pouťi při příležitosti svátku našeho patrona sv. Vincence z Pauly. Tentokrát budeme putovat společně do České Vsi a to nejen pěšky nebo na kole. *(5. října 2019, Česká Ves)*

UKAŽ MI CESTU

Setkání s autorem stejnojmenné knihy panem Milošem Svobodou. Člověkem, kterému se ze dne na den změnil svět a musí se starat o svého těžce postiženého syna. *(22. října od 17:00 hodin, Hotel Slovan)*

DUŠIČKOVÉ SETKÁNÍ

Navazujeme na naši loňskou listopadovou přednášku o umírání a doprovázení při umírání, tentokrát s týmem našeho mobilního hospice a s příběhy pečujících rodin. *(14. listopadu od 17:00 hodin, Hotel Slovan)*

VÁNOČNÍ SETKÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ

Již tradičně, tentokrát ve Vidnavě. *(13. prosince 2019)*

Ohlédnutí za Charitní poutí

V České Vsi u kostela se konala již druhá Charitní pouť. Pro zaměstnance, klienty a příznivce Charity Jeseník se naskytla ideální příležitost se sejít, popovídat si a společně poděkovat za uplynulý rok na mši svaté. Na pouti byl zajištěn kulturní program pro dospělé i pro děti.

Pouť začínala v sobotu ráno na náměstí v Jeseníku. Poutníci se zde mohli sejít a vyrazit společně do České Vsi, kde byl naplánovaný hlavní program poutě. Do České Vsi vedly z Jeseníku tři trasy – pro cyklisty, pro pěší a pro ty, kteří chtěli cestu zdat na koloběžce.

Sobotní ráno ale nevypadalo pro poutníky vůbec příznivě. Byla pořádná zima a podle předpovědi mělo skoro celý den vydatně pršet. Ale i tak se našlo dost lidí, kteří šli pěšky a pár poutníků využilo možnosti jet na koloběžce. Cyklista se na náměstí neukázal žádný. Do České Vsi přeci jen několik jed-

notlivců na kole dojelo, ale vyrazili odjinud. Program poutě v České Vsi začínal mší svatou, kterou sloužil otec děkan Stanislav Kotlář. Na mši děkovala charitní rodina za uplynulý rok a prosila o požehnání pro rok příští. Po mši se poutníci přesunuli do pergoly, kde bylo připravené posezení s občerstvením. Zde si mohli dát zákusek, štrúdl, kávu, čaj anebo guláš a mohli si v klidu popovídat s ostatními návštěvníky. Po občerstvení následoval v kostele koncert Anny Beťákové.

Po koncertě už akci bohužel ovlivnilo počasí. Začalo vydatně pršet a teplota klesla skoro k bodu mrazu. Takže na plánovaný slalom na koloběžkách už nedošlo a návštěvníci se pomalu rozcházeli domů.

Charita Jeseník měla na pouti svůj stánek, kde zaměstnanci prodávali oplatky a prezentovali Charitu Jeseník a její služby. Připravené měli letáky a informace o probíhající rekonstrukci Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku, se kterou byla spojena mobilní aplikace Nadace ČEZ „EPP Pomáhej pohybem“, o které se můžete dočíst níže.

Děkujeme poutníkům, kteří se akce zúčastnili a těšíme se na příští rok!

Děkujeme krajskému koordinátoru Besipu panu Ing. Miroslavu Charouzovi, děkanovi Stanislavovi Kotlářovi, ZŠ Česká Ves, OÚ Česká Ves, Farnosti Česká Ves, KDU-ČSL Jeseník, Schóla Česká Ves, Kofola a.s. a dalším sponzorům za pomoc a spolupráci.

Poděkování

Jak jsme sbírali body

Už v prázdninovém Okénku jsme upozornovali, že lze pomocí aplikace „EPP – Pomáhej pohybem“ sbírat body a že od října bude možné podpořit projekt Charity Jeseník na vybavení výdejny stravy v nově zrekonstruovaném Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Naše fundraiserka aplikaci všude propagovala a oslovila také různé sportovce, aby se nasbíralo opravdu dost bodů a my od Nadace ČEZ získali na novou výdejnu slíbených 150 tisíc korun. Hodně jsme si slibovali od poutí, ale počasí nám nepřálo a putujících bylo málo. Přesto body v aplikaci přibývaly, ale pomalu. Každý den jsme sledovali, kolik bodů přibylo a začali jsme se trochu bát. Přišlo ale babí léto, oteplilo se a to vybizelo ke sportování. Počet bodů najednou rostl závratnou rychlostí a 17. října bylo splněno. Neskutecná úleva, radost a vděčnost všem za jejich přidělené body zaplavila celou Charitu. Proto chceme touto cestou ještě jednou všem, kteří nás prostřednictvím aplikace podpořili, velmi poděkovat. Vážíme si každého Vašeho bodu. DĚKUJEME.

Z mého pohledu

Pracujeme srdcem

Charitní pouť se váže ke svátku sv. Vincence de Paula, patrona charit, jenž kdysi řekl: „Milosrdná láska získává svět“. Podobně nás povzbudil slovy: „Bůh vidí i malé věci konané s láskou!“ děkan Stanislav, který sloužil poutní mši svatou. A právě tato slova jsou tím povzbuzením a motorem naší práce. Pochopila jsem, jak je důležité pracovat společně a s láskou. Jedním z důležitých momentů poutě bylo setkání rodiny na neutrální půdě s naším klientem a vzájemné odpuštění si. To mě naplnilo upřímnou radostí. Pak není třeba zoufat a být zklamán z nepříznivého počasí, ale radovat se z takovýchto událostí. A v tom jsem se ujistila, že je dobré Charitní poutě konat. Vždyť je to radost vzájemně se setkat s celou charitní rodinou, klienty, příznivci, dobrodinci a povídat si, zastavit se v tom našem rychlém světě. Sdílet se se svými radostmi i nezdary, ztišit se a duchovně načerpat. Vyprosit si milosti pro celou Charitu Jeseník do dalšího

roku a poděkovat za uplynulý rok. Jen mě zamrzelo, jaká malá účast byla ze strany charitní rodiny. Vždyť i pro ně je tato pouť! Věřím, že příští rok se sejdem ve větším počtu.

Pouť se neobejde bez ochoty a dobrosrdečnosti zaměstnanců a klientů. A za to velmi děkuji těm, kteří se zapojili a dali do toho kus svého srdce.

Také o klienty se naši zaměstnanci starají pečlivě a kus svého srdce každodenně vkládají do usilovné práce. Stejně tak i my v ekonomickém úseku se všichni snažíme pracovat srdcem. Poctivě a trpělivě plánujeme a zkoumáme, jak a co je pro organizaci, zaměstnance a klienty nejlepší.

Bez lásky by to nešlo!

**Věra Vyháňková
Fundraiser Charity
Jeseník**

Duchovní zamyšlení

Mějme úctu ke všem lidem

Jmenuji se Pavel Kolegar, jsem již dvacet pět let šťastně ženatý a máme s manželkou tři dospělé děti, jsem také pastorem sboru Křesťanské společnosti Jeseník a možná proto jsem byl požádán, zda bych nemohl napsat „duchovní zamyšlení“ pro Okénko Charity Jeseník. Což tedy činím a nechal jsem se inspirovat tím, co jsem se o Charitě dozvěděl prostřednictvím Vašich stránek. Moc se mi totiž líbí Vaše poslání: „pomáhat těm, kdo se ocitnou v jakékoliv sociální nouzi, lidem bez rozdílu národnosti, náboženství nebo barvy pleti, věnovat se chudým, opuštěným, nemocným, starým, tělesně, mentálně a jinak postiženým...“ Také se mi moc líbí tato věta: „Naši pomoc se snažíme prolínat především úctou k člověku a křesťanskou láskou.“

Jsem moc vděčný, že mě doma učili jednu velice důležitou věc – vážit si starších lidí a všimát si, kde bych jim mohl nabídnout pomoc. Když jsem byl v pubertě měl jsem s úctou problém, ne ke starším lidem, tam mi úcta zůstala, ale například k autoritám, lidem, kteří mi nebyli sympatičtí atd. V Bibli však čteme: „Ke všem lidem mějte úctu, bratrstvo milujte, Boha se bojte, krále ctěte.“ (1 Pt 2,17)

Úctu máme mít ke všem lidem! Na jiném místě čteme: „Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.“ (Ex 20,12) Na základě tohoto biblického místa existuje rčení: „Život proudí skrze úctu.“ Z Bible vyplývá, že: Chceme-li v životě někam dojít, zakoušet růst a držet správný směr našeho života, potřebujeme se naučit projevovat úctu.

V roce 2017 – 2018 jsme s manželkou odcestovali do USA, kde jsme studovali biblickou školu, kde byli lidé z různých částí světa – Afrika, Evropa, Jižní Amerika a další. Různé národnosti znamenají různé zvyky, proto jsme se ve škole řídili tak zvanou „Kulturou cti“. Vycházeli jsme z Novozákonní knihy prvního listu Korintským 12. – 14. kapitoly. Tady se učíme, že projevovat úctu znamená učit se žít ve vzájemných vztazích – potřebujeme se naučit respektovat jeden druhého, respektovat naši rozdílnost, bojovat spolu, ne proti sobě atd. Kultura cti přináší svobodu být sami sebou a dovolit i ostatním, aby byli těmi, kým je Bůh stvořil. Kultura cti se učí na druhé dívat Božíma očima.

Ctit všechny však neznamená, že si musíme nechat všechno líbit, vždyť i Bůh, koho miluje, toho přísně vychovává – Židům 12,6. Nastavování hranic druhým a respektování hranic druhých je potřebné – Dt 19,14. Napominání druhých je potřebné – Žd 10,25.

Důležité však je udržet si ke všem lidem postoj lásky i úcty a nepohrdat jimi – Mt 5,44. Bez úcty k Bohu, sobě a druhým nelze pozitivně ovlivnit naše okolí.

Moc přeji Charitě Jeseník, aby takto mohla pozitivně ovlivňovat okolí svého působení. Máte k tomu úžasné předpoklady, neb jasně píšete: „Naši pomoc se snažíme prolínat především úctou k člověku a křesťanskou láskou.“

Pavel Kolegar
Pastor Křesťanského společenství Jeseník

Krátce

Dětská návštěva

V říjnu navštívily seniory v Domově pokojného stáří sv. Františka děti z místní Mateřské školy. Malé prostory jídelny oživily svými písničkami, tanečky, pobíháním a svou radostí ze života, která se přenesla na všechny kolem. Moc děkujeme a těšíme se znovu na viděnou.

Přání na Vánočním stromě

Letos opět oslovila skupina Baja z Javorníku klienty Domova pokojného stáří sv. Františka, aby vyvěsili svá přání na Vánočním stromě v Městském kulturním středisku v Javorníku v rámci vánoční výstavy. Vernisáž výstavy proběhne již 22. listopadu. Zájemci si zde mohou přání rozebrat a seniorům splnit. Předem děkujeme všem organizátorům i dárcům.

Poděkování

Vývařovna měla napilno

Jako každý rok, tak i letos připravovala Vývařovna AVE v říjnu přes dvě stovky obědů pro soutěžící a porotu již 26. ročníku interpretační soutěže Karel Ditters z Dittersdorfu a hudební klasicismus. 17. října ještě raut na setkání sponzorů, porotců a hostů této soutěže.

19. října se během poledne vystřídalo ve vývařovně 270 dětí – skautů, kteří již tradičně přijíždějí do Vidnavy na své setkání „Stínadla“ a v naší vývařovně obědvají.

„Chtěla bych i touto cestou moc poděkovat všem zaměstnancům kuchyně. Holky, byly jste super a moc děkuji za Váš profi přístup,“ říká vedoucí Vývařovny Ivana Střížová.

Poděkování signatářům

Vážený signatáři petice na záchranu domácí zdravotní péče, jako zřizovatelé Charit, které zajišťují tuto potřebnou péči na mnoha místech naší vlasti, vám chceme vyjádřit velké uznání. Vaše ochota angažovat se zásadně přispěla k úspěšnému jednání s ministerstvem zdravotnictví a zdravotními pojišťovnami, a výsledek přinesl pro tuto smysluplnou službu udržitelné podmínky.

Děkujeme vám za to, že jste nezůstali lhotejní.

čeští a moravští biskupové
Svatý Hostýn, 23. října 2019

Listárna

Dovolte, abychom Vám, kolektivu Charitního domu sv. Anežky složili poklonu, obdiv a hluboké poděkování za opatrování, péči a starostlivost, jakou jste věnovali našemu tatínkovi Horstu Grunerovi. Od prvních dnů pobytu bylo na něm znát, jak se rychle sžil a je spokojený, že má kolem sebe neustále někoho a Vás pečovatelky. Určitě, kdyby mu to jeho nemoc dovolila, tak by Vám to řekl sám, bohužel to neuměl vyjádřit slovy, ale pouze svým úsměvem. Pokud někomu ublížil, nebo se ho dotkl jinak, určitě to nebylo myšleno úmyslně, ale jeho stavem beznaděje, tak mu prosím odpusťte, tak jako my od-

pouštíme hříšníkům. Odešel rychle bez rozloučení, ale konečně je tam se svými blízkými, které neustále hledal a chtěl za nimi domů. Určitě se na Vás dívá shora a ví, že Vaše služba nejen pro něho, ale i pro ostatní klienty je velkým darem, pokorou, odříkáním a obětováním se z Vaší strany. Nechť Vám Bůh napomáhá jít touto nelehkou cestou.

Ještě jednou velké díky a i Vy zůstanete v našich srdcích.

Helena Krmelová (Grunerová)
Norbert Gruner
a jejich rodiny